

בס"ד

שלחן היראה

והוא שלחן ערוך בכל טוב
להלך בעצת רבינו ז"ל

פרשת וירא - חיי שרה

ה'תשע"ב

לתגובות להארות והערות
ולקבלת העלון באימייל שלכם
shulchanhayirah@gmail.com

תמצית הדברים

אכילת ישראל יקרה מאד והיא תלויה בהכרת החן של ישראל. צריך להמשיך בה הדעת של לעתיד לבוא שנמשכת משלמות התורה שבכתב ע"י פסיקת הלכות התורה ועצת הצדיקים המגדלת את האמונה. אברהם אבינו ע"י מצוות מילה העלה מהיכלי התמורות את השלום הנצרך לאכילת פנים בפנים והכניע את קטרוג המלאכים על מתן התורה. השני למלכות בירר האמונה מהיכלי התמורות וזכה לעבור על שלשת האנשים ולמצוא את הבת מלך. וכן אברהם בירר מהשלושה את הדרך לעלות מדרגה לדרגה בחי' האילן הקדוש והאיר את יקר אכילת ישראל בעלי הבחירה. מרירות צעקת הלב מחדשת את האמונה ע"י ההתקשרות בצדיק האמת שבאכילתו הקדושה וזכה להבין העצה והמקום של כל אחד. וממנו מקבל כל אחד את העבודה והמידה והאמונה כדי שהבטחון יהיה שלם, ויאיר באכילה הארת הרצון. אברהם אבינו ירד לתוך שרש החשך והביטול והעלה את אחורי הקדושה לבחי' פנים בפנים עד שנתגלתה נשמת רבקה אמנו הקדושה נשמת התפילה. ועוד יותר נתחזק אור הפנים ע"י קבורת שרה אמנו במערת המכפילה שהיא בחי' אור התפילין אור האמת של אכילת ארץ ישראל. משם נמשך אור גן עדן שהוא התפילה המועילה לשפוט משפטי התורה באמת ולמצוא שערי גן עדן בארץ. גן עדן הוא יתרון ישראל על המלאכים בחי' השגת ישראל לעתיד בבחי' "מה פעל א-ל". והוא השכל המאיר בכל דבר להתקרב לה' שיאיר לעתיד. ואלה הם חיי שרה בחי' תפילין מוחין הנקראים חיים שעל ידיהם נמשכת הנקודה העליונה המכוסה להאיר הבקיאות בהלכה. למשוך האשה, התפילה, אל היחוד עם יצחק שהוא בחי' קץ חי שמעבר לזמן ולמקום. ולגלות כבוד ה' מהסתרו וישפיע הנהר אל הגן ויתלבנו כל הכתמים ותישתעשע הבת מלך עם אביה בפיות בני ישראל בתפילתם.

הרחבת הביאור

כמובא בתורה ע"ו, שאז השכל צח וזך. אבל בכלליות נשכח המושג האמיתי שנקרא "ישראל", וע"י זה קשה להאמין ב"אכילת ישראל" ונשאר רק המושג המוכר של אכילה. אברהם אבינו ידע מה זה אכילת ישראל. הוא ידע מה זה ארץ ישראל שגילוי קדושתה תלוי באכילה קדושה כמובא בתורה מ"ז. ע"י אכילה נשלם הדעת כמובא בתורה י"ז שאז יכולים לזכות לאהבת הבורא. אברהם אבינו ממשיך מדת החסד ששרשה באהבה רצה להמשיך לישראל את מקומם האמיתי. אוכלי בקדושה ומהללים לשם ה'. אבל המקום הזה תלוי בעוד ענין. אכילת ישראל צריכה להיות בבחי' "שריך בעת יאכלו". ו"עת" זה בחי' "כעת יאמר לישראל מה פעל א-ל". זאת האכילה שתהיה לעתיד לבוא שאז יאמר

אכילת ישראל יקרה מאד. עד שבאכילת שבת נאמר, בתורה קכ"ה, שהיא כולה אלוקות כולה קדש. ע"י אכילת ישראל נעשה יחוד קב"ה ושכינתא בחי' אפין באפין. קשה מאד לקבל את זה. כי המוח האנשי הרגיל אומר בתוך הלב, "הרי אני אוכל כמו הבהמה ויש לי הנאה מזה ואני משתוקק לזה ויש בי רעב וכו' ומה שייך כאן קדושה"? התשובה הראשונה, אחי יקירי שים לב למילים. "אכילת ישראל". זה נכון שאכילה זה דבר בהמי והתיאור שלך צודק. רק בוא נזכור דבר ששכחנו. מה זה ישראל. רבינו התחיל את הליקוטי מוהר"ן בזה שהחן של ישראל נפל. וע"י תורה בכח ובעיון ובעמל זוכים שיסתלק המסוה מהעינים ותתגלה קדושת ישראל והחן. ויש גם שזוכים ללא עיון ועמל. אלה שזכו לתשובה מאהבה

לא סתם קוראים להם היכלים. יש להם פאר של שקר יש להם מלכות ועצמה. הם ממרים וממירים וממירים את החיים האמיתיים. מי יכול לשער בליבו את המרירות שעבר על אברהם אבינו. הרי בשביל ביטוי שפתיים של רצון לדעת, הראה לו הקב"ה איך גרם לבניו גלות נוראה במצריים. ואח"כ הפסוקים שמתארים את שיח מרירותו לפני הבורא שאין לו זרע. ואח"כ דאבת ליבו על התנהגות ישמעאל. בכל המרירות הזאת שעבר לא המרה את רוחו ורצונו ולא התרעם על רצון קונו. ודוקא ע"י עומק המרירות זכה לאכילת ישראל. כי האכילה צריכה שלום כמובא בתורה ס"ב שצריך אמונה מעבר לקושיות של החלל הפנוי וצריך בירור ההלכה בחי"י "ודע מה שתשיב לאפיקורס" שהם ראשי תיבות שלום. ואז דוקא זוכים ל"אפין באפין". ובתורה כ"ז מובא שהשלום מתלבש קודם במרירות. וזה קצת ממה שהתורה הקדושה מקפלת במילים "באלוני ממרא והוא יושב פתח האהל". עצי אלון גדולים וחזקים של היכלי התמורות שדוקא ע"י ההתמודדות איתם מתחזק הרצון והתחדשות התורה עד שזוכים לראות את הפתח האמיתי. כי יש פתחים ושערים בארץ וצריך לגלות אותם ולעמוד בלחץ שיש בכניסה אליהם. "הוא יושב" מראה על בחי' הכתר שהוא השגת העולם שעתידי להתחדש שאז "צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם" וע"י השגת הכתר שהוא המעכב והמסדר כמובא בתורה כ"ד יש כח ורצון לרדת ולברר את השמחה שלעתידי מתוך היכלי התמורות בכל פעם מחדש עד יבוא גואל. ולעבוד את ה' בשמחה. בחי' "עבד נאמן קראת לו".

השני למלכות בסיפור הראשון מהסיפורי מעשיות מצא את הבת מלך בתוך ארמון הקסם של הלא טוב. בתוך שרש היכלי התמורות. שם האמונה הקדושה בידיהם המסואבות והם מסבבים לכולם את השכל. כי האמונה היא שרש כלי השכל וכשהם מחליפים באמונה הם

לישראל פעולות ה' וגילוי כל הנסתרות והמשכת הדעת בשלמות "ותמלא הארץ דעה את ה' כמים". ה"ארץ" דוקא בחי חומר וגוף בחי' אכילה שמקודשת בקדושת הדעת את ה' שהיא קדושת ארץ ישראל לעתיד לבוא. וזאת הדעת כדי שתימשך בעולם צריכה להיות נמשכת על כל כלל ישראל וזה אפשר רק ע"י מתן תורה ושלמותה. ע"י תורה שבע"פ והלכותיה המעשיות הנגלות והפשוטות. ופנימיות התורה שמתגלת בדברי הצדיקים המתקבלים על ידי בני ישראל באמונת חכמים. וכל זה נמשך ע"י מתן תורה בזכות משה רבינו הרועה הנאמן וזכות בני ישראל לקבל אותה בזכות האבות. ואברהם אבינו שראה כל זה בחזיון נבואתו הכניע את המלאכים שהכניס בצל קורתו שלא יוכלו לקטרג על מתן התורה ולא יפגמו באכילת ישראל הקדושה ובכל התהליכים המביאים אליה.

כשנצטוה אברהם אע"ה על מצות הברית התחיל להתנוצץ בעולם אור מתן תורה. כי זו המצוה הראשונה שניתנה לישראל דוקא. ובפשטות המצוה צריך למול את הערלה. צריך להוריד את המותרות כדי שתתגלה הצורה האמיתית שרצה הבורא. הורדת וכריתת הערלה בגשמיות פותחת עולם שלם של הסרת הערלה ברוחניות. ויש ערלת הלב. הנקראת טפשות הלב. יש בעולם עצים חזקים עתיקים ומפוארים ויש להם פירות מיוחדים מדוקדקים בצורתם, רק הם לא ראויים למאכל אדם. יש בהמות וחיות שניזונים מהם. שני עצים כאלה יש בארץ ישראל. האלון והשקמה. "אלון בכות". בחי' היללה של הסתרא אחרא כאשר איש ישראל כורת אותה מעל ליבו ולא יהיה לה יותר יניקה מקדושת ישראל. אל תרחם אחי, כרות. זה נראה כאילו לא יהיה לך חיים, אבל זה הפוך. כעת יתחילו החיים האמיתיים הקשר המתחדש עם הבורא. אבל האלון בוכה ורוצה לעורר את רחמין "הרי יש בי יופי חוזק ועתיקות, הרי אני בארץ ישראל מאז". הסתרא אחרא מהפכת את הרע לטוב היכלי התמורות.

בחירה. אבל אצל ישראל לא מעורבים. כי אנהנו נתונים בתוך הבחירה כדי לתקן את העולם לקבל מחדש האור הגנוז בכלים משוכחים הנעשים ע"י בחירתנו. ולעתיד ממשלתנו תהיה הרבה מעל השגת המלאכים ועוד נזכה תמיד לעלות מדרגה לדרגה ויאמר לנו אמרות טהורות תורה חדשה דעתיקא סתימאה יעשה למחכה לו, המתן אחי אל תתבלבל מהיאוש ומהתגברות הרע ומדותיו, אחרי הבירור מגיע המידה הקדושה ושכרה מרובה היא בחי' "זרע אברהם אוהבי" בחי' "מוחא חורא ככספא" בחי' "חילא דאילנא" האילן הקדוש חיות הסתרי תורה שלעתיד. המלבישים לאור הגנוז ומתגלים דוקא בזכות אברהם אבינו ע"ה וראה בתורה ט"ו ובביאור הליקוטים שעליה. התחדשות המוחין שיש בה גילוי ראית הלב הקדושה שמביאה לבטחון שלם ואמיתי בה' יתברך שבאה דוקא ע"י התקרבות לצדיקים האמיתיים היודעים את החן האמיתי של כל אחד מבני ישראל בעיני ה' יתברך. (ראה שם בתורה ע"ו).

צריך להיות מסוגל לרדת בנגב בבחי' הרעב בבחי' תענית בבחי' מרירות בבחי' "אחור" בבחי' נסיון במקום שלא מאיר ויש שם בלבולים, ולהתחזק שם בצעקת הלב מעומקא דליבה עד שיראה ה' ויושיע. כי ע"י זה מתקנים את האמונה מנפילתה התהומית. כי האמונה נפלה מאד ולכן החן שלנו נסתר אפילו בעינינו ואין לנו החיות הדרוש לנו לבוא בקדושת ישראל כראוי. וע"י זעקת הלב האמיתית מעוררים את העצה הקדושה שהיא מחיה את האמונה כמובא בתורה ה' תנינא. וצריך להתקרב אל האיש תבונות שיכול לדלות העצה מן הלב. כי הוא זכה להאיר נשמתו הקדושה באור הצחצחות הנשפעים לו ע"י אכילתו הקדושה. ואז זוכה ל"נשמת ש-די תבינם". וזה השם הקדוש יש לו שתי בחינות. אחת שאמר לעולמו די וזה בחי' התרחקות מהמותרות בחי' קדושת הברית תתאה לחיות חיי היתר מקודשים במותר בחי' חותם

מבלבלים את השכל. אבל הבת מלך ניגשה אליו ושאלה אותו אם הוא מכיר אותה וע"י האמת כשענה "כן, את היא הבת מלך" זכה לאמונה. ואח"כ אחרי כל מה שעבר היה צריך להתמודד עם השלושה אנשים הגדולים שהם לא בגדר אנושי בחי מלאכים קדושים ומופלאים ויש להם עצים גדולים על כתפיהם בחי' אלון ושקמה והם משכנעים אותו שאין בנמצא מה שהוא מחפש. אבל הוא זועק בכל ליבו בודאי יש. כי יש לישראל לעתיד לבוא לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות של כיסופים ופירות מתוקים. שזוכים להם ע"י מה שעברו בעולם הזה וכספו לה' בכל ליבם וזעקו ונמלטו. וכן לאברהם אבינו באלוני ממרא הופיעו שלושה אנשים. ושלושה הם בחי' עליית הקדושה כמובא בתורה כ"ד הנ"ל בחי' עליית הדרגה. בחי' הדרגה הבאה שבאה עם הבלבולים החדשים שצריך לברר כמובא בתורה כ"ה. כי אפילו שכבר זכו לפני ה' במדרגה אחת אבל כנגד המדרגה הבאה זה בחי' אחור ולא פנים. ובבחי' אחור יש הסתרה ומניעות וקליפות חדשות המתאימות לפרי החדש.

אברהם אבינו הוא פלא גדול. מה שהוא עשה בשבילנו. הלב שהיה לו עלינו. כמה הוא הבין את רצון ה', את מה שאנחנו צריכים לעבור בגלות הגוף והנפש. ועשה מעשה פלאי, מעשיות צדיקים מופלגים שיכולים ע"י פעולות פשוטות בעולם הזה לתקן תיקונים נוראים. נתן להם לשבת תחת העץ. תחת האילן הקדוש באמת. האילן שהוא מעלה מעל הזמן והמקום שמעלה מגן עדן תחתון לעליון האילן היפה באמת שגזעו אמת ושרשיו אמונה ויראה ועניויות, והאכילם בשר וחלב. והראה בזה לעדי עד יחוד קדושת ישראל. כי ישראל לא אוכלים בשר בחלב. כי חלב הוא בחי' מה שהקב"ה מברר ונותן בעצמו. ובשר הוא בחי' שחיטה בחי' לכרות את הערלה ולזכות במעשיך לחיי עולם הבא. ואצל המלאכים אין הבדל ביניהם. כי אין להם

וזאת היתה מסכת ארועי חיינו של אברהם אבינו. להעלות מהחשך בחי' אחור, את השכינה והאמונה לבחי' פנים וקדם. כי לוט, מובא באר"י, היה בחי' אחור של אברהם. ורק שננסר ממנו התגלה ה' אל אברהם באופן של פנים וגילה לו את סוד זרעו סוד ישראל סוד "זרע אברהם אוהבי" בחי' אהבה שהיא פנים כלפי היראה שהיא אחור. ואע"פ כן רדף אחרי המלכים להציל את הניצוצות קדושה המופלאים שיש בכנות לוט בבחי' אחור שיצאו מהם רות המאביה ונעמה העמונית. מרות יצא דוד מלכא משיחא. ובוועז ורות הם בחי' "אפין באפין" כמובא שם בתורה ס"ב. בועז היה בחי' פנים, היה צדיק מופלג כמובא בתרגום על מגילת רות מהאמורא הק' ר' יוסף, שבועז היה עוסק בתיקוני עתיק. ורות היא בחי' אחור. וע"י חיבור אחור בפנים נמשכת הגאולה. וכן אבימלך שהיה בו תום לב אבל לא היה לו נקיון כפיים שהוא נמצא בכל אדם שעדיין לא ניקה את עצמו ויש לו קושיות על הצדיקים ועצם הקושיות הם התשובה שלו בעצמה. כי איך בכלל חשבת לקחת אשת האיש? שאח"כ אתה תמהה שאמר לך אחותי היא. אלא זו בחי' האחור שהיכלי התמורות מתעתעים שם ומבלבלים את השכל בגלל שדבוקה בנפש זוהמה. אבל אברהם אבינו הכניעו עד שבא לבקש ברית עם אברהם וכתר עמו ברית על הבאר. שהאדם נכנע לאור הצדיק בעל התפילה והדיבור. ומבין שאין בכוח עצמו לברר ולפעול באמת. רק צריך אמונת חכמים ולקבל מתורת הצדיק את האמונה והדעת ולהתקשר בו בברית ולשתות את מימיו. והוא יתפלל בעדך.

"ואחר הדברים האלה" שנכנס אברהם אבינו עוד יותר לבחי' אחור. כמובא בזוהר הקדוש שהיה צורך לקשר מדת החסד עם הגבורה האהבה עם היראה לשלימות הדעת שכוללת את שניהם. והדעת הזאת היא אכילה בקדושה בחי' "אפין באפין" והיא תכלית מעשה בראשית תכלית הבריאה שתהיה

דקדושה בחי' צמצום קדוש. וע"י זה זוכים לעוד חותם קדושה פנימי יותר שלא יציץ למעלה ממדרגתו רק יעבוד את ה' במקום השגתו האמיתית שזה בחי' שיש די לא-לוקותו לכל בריה. וע"י שני אלה הצמצומים, שהם עליית חותם דסתרא אחרא "החתים בשרו" פגם הברית, לחותם דקדושה "אפיקי מים מגיני ארץ חותם צר", זוכה כל אחד מישראל להיות במקומו האמיתי וזוכה להתנוצצות המוחין לקדושת המוחין קדושת התפילין שיש בהם שם ש-די ומתנוצץ אור הרועים הנאמנים שהוא אור ארץ ישראל אור התפילין אור האמת והאכילה הקדושה כמובא בתורה מ"ז הנ"ל.

כי בעת האכילה צריך מדה מצומצמת ומלאה אור כדי שיהיה הבטחון בה' חזק ומהודק עד שימשך בתוכו הארת הרצון. ואנחנו בני ישראל הפשוטים צרכים לקבל את האמונה מהצדיקים המופלגים ומדיבוריהם הקדושים ואמונתם המנצחת. כי לברר את האמונה באמת ברור אחר ברור ולזכות להשיג ולחיות בעולם הזה כמו שהוא יהיה אחרי התהפכותו לטובה ע"י דיבורי תורת רבינו, זה דרגה מאוד גבוהה שזעירי זעירין זוכים לה. ור' נתן מביא בהלכות משא ומתן על תורה ע"י הנ"ל שאנחנו צריכים להאמין לצדיקים שבאמת כל פרנסתנו שהיא אכילתנו נמשכת ממנו יתברך אע"פ שזה לא ניתן להבנה בשכל. וככל שהאמונת חכמים הזאת חזקה יותר כך גדל הבטחון והפרנסה וההשפעה של הארת הרצון באכילה שהיא מתקנת הכל.

וברור האמונה הוא תמיד מתחיל מחשך. כמובא שם בתורה ה' תניינא. והאבות הקדושים כל עבודתם בכריית הבארות ומריבתם אם החולקים על בארות המים, היתה עבודת המשכת העצה בחי' "מים עמוקים עצה בלב איש". ומובא באר"י הקדוש על הפסוק "באר חפרוה שרים כרוה נדיבי עם" שנאמר על האבות, "חפרוה שרים כרוה" ראשי תיבות חשך. כי שם בחשך מחדשים את האמונה.

אשר בשדה...” כי מה שייך להודיע שנקנה העץ? אלא הוא העץ הרומז לאילן הקדוש שבגן עדן הוא עמוד האמצעי שמעלה מדרגה לדרגה שנקנה עתה לישראל לנצח בכח הזוג הקדוש והנורא אברהם ושרה, ובחילו ועוון של העץ ממשיכים השמחה כל פעם מחדש מהיכלי התמורות. והיא, מערת המכפילה על שם ארבע הזוגות. היא בחי' תפילין. בחי' ארבע פרשיות של יד בחי' נקבה בחי' יראה בחי' אחר וארבע פרשיות של ראש בחי' "זכרון בין עיניך" בחי' זכר בחי' פנים ומוחין ואהבה. ועשה אברהם אבינו קנין ראשון בקדושת ארץ ישראל להאיר לנצח קדושת התפילין הנשפעים מקדושת האמת של ארץ ישראל המקבלת מאור הצדיק המאיר אחרי הסתלקותו בציונו הקדוש כמובא בתורה ס"ז תנינא.

כי גן עדן הוא בחי' גן ועדן. שהם חכמה עלאה וחכמה תתאה כמובא בתורה רפ"ו. וזה כל החילוק בין המלאכים לקדושת ישראל. כי המלאכים נמשכים מבחי' מאמרי התורה דיבורי התורה שבוראים את המלאכים. ודיבורי התורה נמשכים מזווג הנשיקין שע"י יחוד קב"ה ושכינתיה. (וראה בזוהר פיקודי דף רנ"ד היכל האהבה וענין הנשיקין וקדושת משה). והנשיקין הם בחי' רוח שהיא ממשיכה את אור הנשמה אל הנפש היינו מקשרת בין חכמה עלאה לתתאה בין העדן לגן. כי העדן הוא "עין לא ראתה א-לקים זולתך" והגן הוא נשמות ישראל הגדלות בגן ע"י הנהר הקדוש שמשקה את הגן שהוא אור הגנוז בחי' הצדיק יסוד עולם. נמצא שישראל בשרשם מקבלים חיות שמלפני דיבורי התורה שהוא פנימיות התורה וכוונת רצונה הפנימי והוא החיות שלעתיד שנקרא תורה דעתיקא סתימאה ושרשה ומקורה ומעינה הטהור. ולמלאכים אין שם השגה. והם בחי' דין ואחור כלפי קדושת ישראל שהיא בחי' פנים. ולכן יש בהם קטרוג בחי' דין על איש הישראלי. (חוץ ממלאכי המרכבה וגם איתם צריך זהירות

נאכלת לאדם להכיר בדעת צח וזך את בוראו ע"י גילוי ההסתרה שהיא בחי' אחור עד שתבוא לבחי' פנים והדיבור הקדוש שברא המאכל עם כל ההרכבה שלו יהפך לתורה חדשה ולזמרה. להלל לבוחר בשירי זמרה. ונכנס אברהם אבינו לנסיון הגדול ביותר לבחי' דין. בביטול השכל לגמרי. ושם עצמו כעפר ואפר לפני ה' יתברך. עד שזכה לקבוע בעולם הזה שה' רואה ומשגיח וקבע את המקום לבוא להראות ולראות בזיו השכינה בחי' פנים. ואז התגלה בבחי' אחר חשוך מאד, קליפה נוראה שהיא עיקר הקליפה מעל אור אברהם אבינו עליו השלום והיא קליפת נחור. כמובא בשער הפסוקים באר"י. ובתוך זו הקליפה היה ניצוץ קדוש ונורא שיכול להמתיק דינים קשים ויראות גדולות ולהפכם לתפילה באמונה. רבקה אמנו עליה השלום זוגתו של יצחק אבינו שנולדה לבתואל בן נחור בשרש הקליפה.

ועוד יותר נתחזק אור הפנים שנסתלקה שרה אמנו ונקברה במערת המכפילה. כי ידוע ששם פתח גן עדן. ושרה היא בחי' המלכות דקדושה ששרה ושורת על העולם כולו והיא בחי' חלל פנוי שבלב שמתמלא ברצונות וכיסופים ע"י דיבורים קדושים כמובא בתורה מ"ט. והיא בחי' השיר שיתער לעתיד "שרים כחוללים" ובחי' תשובה שלימה המביאה לגילוי התורה דעתיקא סתימאה עיין שם. וע"י קניין אברהם שממנו לומדת הגמרא כל סוד הקידושין בכסף שהם חיבור "אפין באפין", בארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר שהם ש"י עולמות הכיסופים שלעתיד לבוא. האיר ממון אברהם אור כזה שנסתלקו בבהילו כל פועלי און. כמובא בתורה כ"ה הנ"ל, שהממון הקדוש מכניע הקליפה שבדרגה החדשה. ונתגלה בחי' פנים בחי' גן עדן בקניין ישראל בהארת קברות הצדיקים הקדושים המקשרים עולם העליון בתחתון בחי' שפע כפולה בחי' מערת המכפילה. והבן וראה בפסוק "ויקום שדה עפרון... אשר לפני ממרא... וכל העץ

“רק-בה” ולפתע נדלק ליבו באש התורה באש הפנימית ושם מאירה האמונה באור אמיתי ואז היא מתחיה ומתרפאת ומי התורה המתוקים מכבסים ומנקים אותה ואז היא ראויה לבוא בפה איש הישראלי ולמשוך עליו אור גן עדן. וזה דרך היראה והיא בכח והיא מזומנת לכל מי שרוצה ומוכן לקבל עליו עול תורה. ואשרינו שיש דרך כזו כי הדרך השניה לא מזומנת לכל אחד. כלומר כל אחד יכול וזכאי לרצות ולבקש עליה אבל לזכות לה צריך סייעתא דשמיא גדולה. וזו דרך האהבה. לעשות תשובה מאהבה עד שזוכים לשכל צח וזך שמאירה התורה בלי עיון והיא כמים לים מכסים מים צלולים ומתוקים ואז האמונה והראיה והבטחון ברורים והתפילה בכוונה. רק שצריך לשוב מאהבה שזה הבטיח לנו ה' "ומלתי את לבבך ואת לבב זרעך" שהם ראשי תיבות אלול. שה' הבטיח, על פי התרגום של זה הפסוק, שימול את טפשות ליבנו. וצריך מאד להתחנן על זה שה' בעצמו יכפר וינקה וימול הטפשות לב. שזה עיקר אור הפנים. שזה דבר היקר מכל כמו שמוכא שם בסיפורי מעשיות ששאל, "מה יקר שם? ואמרו לו "הכל יקר שם". כי האהבה והרצון לה' שוים כל הון של עולם הזה ועולם הבא כידוע. כי אין שוה להם. ומוכא שם בתורה ע"ו הנ"ל שזוכים לזה ע"י התקרבות אל הצדיק שנותן לך עבודה במידה שלך.

ואלה הם חיי שרה. חיים של חיבור נשמות ישראל אל אור הפנים והתחדשות מתמדת במידה ע"י התפילין שנמשכים מאור הצדיק. ע"י קדושת מערת המכפילה "כמעט איש ולויות". עד שע"י ההתחדשות מאיר אור הבטחון במחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית עד שזוכים ל"אפין באפין" בחי' בועז ורות. "בו-עז" בחי' עזות דקדושה ללכת מחיל לחיל ע"י קדושת הברית והשגותיה, ורות שריותה לה' בשירות ותשבחות דוד מלך ישראל, שהוא ניצחון הקדושה להמשיך אור הפנים בכל מקום. בחי' אמת ואמונה. וע"י זה

גדולה בבחי' ארבע נכנסו לפרדס כמובא שם (בזוהר הנ"ל). ואברהם אבינו ע"ה המתיק זה הדין ע"י שאירח אותם, עד שמשו רבינו כשעלה לקבל את התורה ורצו לשרפו באש דין קנאתם לה', הזכיר להם הבורא את אכילתם אצל אברהם ומה שצריך איש ישראל לעבור בעולם הזה ומה יתקן בבחירתו. וכל הלוואת השפע שלהם שמעל הזמן והמקום שנמשך מקדושת ישראל שלעתיד לבוא. ובאמת כמו שמוכא שם בתורה רפ"ו, פתחי ושערי גן עדן המונחים בארץ מתגלים ע"י לימוד תורת משה ובעיקר לימוד הפוסקים עד שהחכמה העילאה תאיר בחכמה תתאה שהיא חכמת התורה הידועה לנו. רק שאמת המשפט נמשכת לפוסק רק ע"י רוח החיים הפנימית של התורה הנמשכת ממעיין החכמה המשפיע לגן עדן. וזה המעיין נמשך ע"י תפילה. כמובא בתורה ח'. כי התפילה מגיעה בקדושתה ואיכותה וחינה המיוחד עד למקום הכח שהוא עדיין לא בפועל עד לשרש המחשבה מעבר לנהר המשקה את הגן מעבר לכל מקום וזמן כי ע"י התפילה שהיא אמונה בחי' ארץ ישראל יכולים הצדיקים לדבוק באין סוף עצמו ומשם לחדש חיות כל העולמות. וזה יחוד יצחק ורבקה. רבקה היא בחי' השער לה' בחי' "רק-בה" בחי' דביקות התפילה בשרש האמונה, דביקות בה' יתברך בעצמו בחי' "הוא תהילתך". ואם תרצה תעיין בהלכות מתנה ה' על קדושת יצחק ורבקה צדקה ומשפט. רק צריך לרצות ולפייס את התפילה שתבוא. כי התפילה שהיא בחי' אמונה היא בחי' נקבה. והיא מתחילה בבחי' אחר וחסך. וצריך להביא אותה לבחי' אור ופנים. ויש בזה שני דרכים. האחת ע"י תורה בכח בבחי' יראה שהם כל הקשיים והמניעות על לימוד התורה לשמה בכלל, ובפרט על לימוד תורת הצדיק. וע"י שמכניס מחשבתו בכח אל התורה ומתחיל כל פעם מחדש ומצמצם שכלו בתוך הדיבורים עד שמתנתק על ידי הריכוז בתורה מהבלי העולם הזה, נמשך בו התנוצצות מבחי'

ולמד אברהם אבינו לאליעזר הכוונות הנ"ל. ומשך את רבקה אל יצחק בכח הארת הנקודה העליונה המפייסת את כבוד ה' הסתר דבר לבוא מהחשך וההסתרה שבקליפת נחור אל האור הנורא שבפני יצחק. וזכתה הצדיקה לכנוס באוהל שרה. ועמד שם יצחק אבינו אחרי כל מסירות נפשו לבורא, ותהה. מי תוכל לכנוס באוהל שרה? והסימן, שיאירו מאורי האור ויכנעו מאורי האש. כי היסוד הפשוט שכולל כל היסודות שהוא הנהר היוצא מעדן ומשקה את הגן הוא מכניע הרע שביסודות. עד שמאירים בהם אור המאורי אור שהם פני הצדיק שנכלל בשם ה' ואז הנר דולק והשמן לא נאכל. "ויביאה יצחק האוהלה שרה אמו...וינחם יצחק אחרי אמו". כן ינחמנו ה' בקדושת רבינו ונזכה שתאבה התפילה להשתעשע מפינו כמו שהתעשעה הבת מלכה עם אביה קודם שנזרק דיבור הרוגז מפיו ונזכה ל"מפי ישרים תתרום ומשפתי צדיקים תתברך ומלשון חסידים תתקדש ומקרב קדושים תתהלל" ב"ב אמן.

האור נמשכת תורת אמת בעולם. ואליעזר היה צריך לבקיאות בהלכות התורה הזאת שמגלה את השערים והפתחים של גן עדן בעולם הזה, בחי' השכל שמאיר בכל דבר ואור רמזי הצדיק שמגלים הארת הרצון. כי הלך להמשיך השידוך הקדוש, להביא את זוגתו של יצחק, שהוא בחי' קץ חי, בחי' מעל הזמן והמקום בחי' הנשמה העליונה בחי' הצדיקים שיכולים לעמוד בבחי' הדין ולנצח, בבחי' "מלך במשפט יעמיד ארץ" בחי' יראה שמעלה השערים של גן עדן כמובא שם ברפ"ו, וצריך שתאבה האשה ללכת אחריו להמתיק יראה נוראה כזאת. ו"תאבה האשה" הוא כוונות אלול כידוע. וכוונות אלול זה להיות בקי בהלכה בקי ברצוא ושוב בחי' פנים ואחור. וזה הבקיעות עצמו נמשך מפתח גן עדן שהוא מערת המכפילה. מכח אברהם ושרה אמנו ואורה העז. מהשגת הצדיק שבנקודה העליונה שבאלף כמובא בתורה ו'. שהיא בחי' כתר בחי' מופלא בחי' עדן בחי' "עין לא ראתה" בחי' מכוסה. ראה שם בתורה ו' באות ה'.